

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 46. ANULU XVIII.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: joi și duminică. — Prenunțarea se face în Sabiu la expeditura lăsei pe afară la c. r. postu, cu bani gați prin scrisori francate, adresate către expeditura. Prețulu pnenunțării pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

ru provinciolo din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inserato se plătescu pentru întea ora cu 7. cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a trei a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, in 11/23 Iunie 1870.

Vien'a 2/14 Iunie.

In cele două epistole amu avutu in vedere partea generale a afacerilor adunării generali a invetiat. din Germani'a, tîenute in anulu acest'a aici in resiedinti'a imperiale. Cu ocaziunea acelor epistole amu facutu mai multu glosse. Acest'a nici ca se putea face altcum in marginile tiermurite ce mi sunt la dispușitiune. De astadata me voiu strădui a implini promisiunea data inca in prim'a epistola, pre lănga glosse mai putiene, dicendu ceva despre siedintiele particularo.

Invetiatorii din Cislaitani'a in o siedintia separata numai pentru densii, se ocupara de regularea salarielor. Preste acest'a trecemu, observăndu numai atăt'a: ca deca densii se vaiera de micimea salarielor, folosulu practiculu dedusu pentru noi aru fi, sa cugetămu cătu de mici și necorespondentorie sunt ale invetiatorilor nostri; folosulu practiculu aru mai fi, sa cugete acele comune, cari din nestiinta voiescu ale mai scade și din ce sunt, ca scadu numai binele loru intelectualu.

In alta siedintia particulara se discută instructiunea corespondentoria in clasa elementaria. Unu domnu invetiatoriu recomanda pentru clasele inferioare instructiunea intuitiva și accentuēza cu deosebire instructiunea in cunoscintiele naturali. Nu e explicabilu pentru ce voiescu inse oă religiunea sa fia eschisa din clasele aceste, căndu ea se pōte imprennă asiă de bine chiaru și cu objectulu memoratu, unde atotu putenti'a, intielepciunea cea nemarginita, indurarea cea mare și alte insușiri d-diesci se potu transpune in inim'a copilului chiaru căndu elu capata cunoscintiele cele elementare despre si din natura. Copilulu e cu multu mai curiosu decātu sa nu puna intrebarea, ca cine le au facutu lucrurile aceste din natura, si ocaziunea jace mai aprōpe de ai desfășura cele cuprinse d. e. in prim'a incheiatura a simvolului credintiei, decātu si explică dupa Vogt ori altulu genealogi'a pamentului, dupa procese chemice, pre cari abiă unu elevu mare le pōte cuprinde și purtă. — Evitarea unei discipline soldatiese in scōla are in sine multu bine și in contra asertiunei acesteia a dlui König nici ca voiu objectă ceva. Acestu domnu afla ca si instruirea in cetire e prea tempuria, iera căndu vine a se face, aru evitā că sa se propuna in ore in-tregi. Recomanda pentru clasele inferioare ocupațiunile frōbeliane, precum: intrebuintiarea betielor la computu, impletire, cladiri cu cubi s. a.

Aici se pōte adage numai decātu alta specie de siedintia seu conferintia particulara și adeca cea despre asiă numitele „Kindergärten“ (seminarie de copii). Acestea sunt institute pentru copii mai mici de etatea normala pentru scōla. Tōta instructiunea e intuitiva in intielesulu celu mai largu alu cuventului, pentru-ca copilulu nu are numai sa intieșca, va sa dica, sa caute cu privirea, dara are sa fia și activu, de aceea ce a vedintu sa si scie a-si da sēma de ea si sa si faca. Elu are se distinga directiunile „in susu“ și „in josu“, „in drept'a“ și „in stāng'a“ etc. prin acest'a instructiune mintea lui se desvōlta fōrte tarei incātu elu jucāndu-se seversiesce lucruri (d. e. figuri geometrice), cari nōue celoru crescuti dupa sistemulu celu vechu, ni se parēu minuni, căndu eramu inca marisiori. Aflatoriuulu acestui sistemulu, Frōbel, estinde instructiunea inapoi pāna in lēganulu copilului, căndu lu pune se distinga mai intāiu coloru simple și apoi treptatu obiecte mai complicate. Acestu felu de scōle in sa pāna acum nu au prinsu radacini decātu numai in famili asiă dise cu prindere, precāndu poporul de rendu remase neatinsu de bunatātile lui. Acum veni vorb'a despre estinderea loru mai departe in cătu si poporul sa aiba parte de beneficiile acestui felu de instructiune.

Resultatulu discussiunei in acest'a privintia a datu următoarele resolutiuni:

1. Este de necesitate imperativa o lege, carea sa reguleze institutele publice de grigirea copiiloru mici; 2. proiectulu de lege ungurescu pentru atari institute are a fi privitu de o incercare fōrte demna de recunoscintia; 3. se aprōba §§ proiectului, ce se referesce la partea esteriōra a institutelor publico pentru copii mici. (Aici se pronunția apoi contr'a acelor §§ cari tratēza partea interna a institutelor de memoratulu felu)

Alte două resolutiuni propunu straformarea institutelor de ingrigirea copiiloru mici in gradini de copii populari și educarea unoru profesorese apte, in seminarie conduse de barbati de specialitatea pedagogica.

O impregiarare din referintiele poporului nostru mi-a fostu dinaintea ochiloru inca de căndu amu venitu la cunoscintia asiă numitelor gradini de copii. Pre satele nōstre, unde economiele cāmpului sunt destulu de primitive, unde totu ce are bratie mai puternice plēca diminiētia inainte de facutulu dilei la cāmpu, in departare de o jumetate de ora si mai multu si acasa remānu copii si copile neviniti la pricepere, căroru li se lasa niscari-va bucate la unu locu siguru, afara de casa, deca acest'a o incuia parintii. Acesti copii tōta diu'a umb'ia jucānduse, batenduse, plāngendu, sberāndu că nisce parasi de lume. Ei in jocurile loru se apuca de multe ori si cu lemnusie de aprinsu facu focu prin siuri si aprindu sate, cari fiindu parasite de locuitori ardu cu bielele bucate, vestminte, cu căte unu vitelu, purcelu ce se afla pre acasa. Ore un aru fi cu putintia ca parintii de tōta sēma sa faca mijlocire, că pre acesti napustiti sa-i duca diminiētia parintii in unu locu sub o grigia, unde se fia condusi la ceva invetiatur'a folositoria si sa scape parintii casele loru de periculi cei multi, căroru sunt espuse si copiii de demoralisarea loru in cea mai frageda etate? Sa meditāmu cu totii seriosu asupr'a impregiarēi acesteia.

Aru mai fi de disu ceva despre sectiunea sciintielor matematice-istor. nat.; despre cea a ocupatiunilor formali in scōlele elementari, despre gimnastica si stenografia, inse credemu ca despre aceste vomu primi, celu putienu despre unele, ceva mai detaiatu din alta parte.

Articululu urmatoriu ni se tramite spre publicare dela unu st. cor. alu nostru. Noi din cauza ca are o natura asiă de delicata, eramu decisi ai denegā aparerea in publicu. Viedintu inse, ca si alte diuarie nationale se ocupa de a ēsta cestiune, facemu locu expresiunei, ce o pōte vedea cetitoriuulu mai la vale, fāra de a ne dechiarā si noi intru tōte pentru ea, seu contr'a ei:

Unu respunsu scurtu la o asertiune a „Albinei“ nrulu 43 a. c.

Diariulu „Albin'a“ intr'unu numeru de ai sei publica unu articulu intitulatu „Libertatea bisericeiloru in Ungari'a si in pārtile ce i se aneșara“, ce in ultimile sele pasagie dice următoarele: „Natiunea romāna are două biserici, binele nostru cere se existe amendoue si amendoue romanesc. Numai fiindu două se pōte incinge o rivalitate nobila intre ele pre calea desvōltārei morali si intelectuali a natiunei romanesci. Avemu lipsa de acest'a rivalitate, pentru ca dens'a accelerēza mersulu.“

Cāndu scriitoriuulu articulului acestui'a a scrisu cuvintele din urma, fāra indoiala n'a cugetatu la starea faptica, la practicabilitatea din presentu a asertiunei sele, ci inchipuindu-si două fiintie, care tindu cătu unu scopu alērga pre două căi unele lānga altele fāra sa se atinga, emulāndu in cursulu loru cătu scopulu comunu.

Ide'a e frumōsa, dara dupa prospectele, ce ne stiau inainte si dupa esperinti'a de tōte dilele nu e practicabila. Starea faptica a bisericiloru romāne greco-orientale si greco-catolice adeca a bisericei unite si neunite e cu totulu alt'a, de care o vede dlu autoriu alu art. mentionatu. Cāndu schism'a intre aceste două biserici romāne aru fi basata pre consciinti'a respectivilor credinciosi, aru fi cu totulu alt'a, in sa aceea nu e. Desbinarea acestor două biserici s'au basatu la inceputulu unicei unei fractiuni romāne cu bis. rom. cat. pre interese materiali, si basea acest'a nu s'a stricatu, ea e sustienuta pāna in diu'a de astadi si precātu crescu interesele materiali, pre atāt'a si ea se intarescu mai tare, apoi e cunoscutu, ca unde concurgu interesele materiale, incātu nu numai ca prevalēza pre cele spirituali se afla mai numai singure reprezentate, acolo nu pōte fi rivalitate si emulatiune nobila. Si acest'a se afla la bisericile romāne desbinate in credinti'a si desbinate mai multu in caus'a loru de esistintia nationala.

Cine au causatu desbinarea romānilor in două biserici, cine a produsu catolicismulu romanesc, acelu a avutu politica, s'a spaimentatu de multimea romānilor, deci că sa nu trāiesca bine la olalta au aruncatu mārulu discordiei intre ei, că sa se desbine si desbināndu-i, alergendu dupa interese particulare sa se frece unii cu alti si sa-si paralisedie puterile. Jesuitismulu Romei au statu la spatele acelor'a, căci pentru interese materiali s'au ruptu din trupulu bisericei antice romāne si iau atitiatu necontentu pāna in diu'a de astadi, că sa faca proselitismu asupr'a confratiloru loru si sa nu inceteze cu tōte mijlocele ai desbinā din sinulu bisericei strabune. „Finis sanctificat media“ e devis'a loru si cine face mai multa desbinare acelu capeta laude, titluri si posturi grase dela sātulu si infalibilulu parinte, ce este unic'a convictiune a proselitiloru catolici.

De alta parte cei ce au fostu statornici in credinti'a strabuna si au remasu credinciosi bisericei stramosiesci si asiediamintelor ei, fie ei chiaru si unili, se vedu persecutati de fratii loru si e naturalu ca trebuie sa nisuiasca la o aparare. D'aci apoi frecări, ura si intolerantia nu atātu intre credinciosii simpli si necaturari, cari nu cunosc interesulu materialu si venerea lui sub masca sātă, ci mai multu intre preoti si chiaru si intre inteligentia, si nu numai atāt'a, dara sunt casuri, unde frati si cumnati, parasindu din ore-ce interesu privatu bisericea in carea s'au inchinatu si rugatu parintii loru, s'au facutu preoti unulu unitu si altulu nemitu si indata au inceputu nu sa rivalisedie si se emuleze in cultivarea poporului si in inantarea invetiamentului, ci in certe si in sfedi personale, facendu-se de risu inaintea credinciosiloru loru si a strainiloru si provocāndu asupr'a sea si asupr'a bisericeiloru căror'a servescu indignatiunea si despretiulu streiniloru. Astfelu de esemple nu prea corespondu rivalitātiei nobile ce s'au inchipuescu dlu autoriu alu articulului citatu. Nu credu se fia unu casu si de este apoi o minune in tōta Transilvani'a si Ungari'a, unde doi preoti romāni in o comuna desbinata in două biserici sa lucre in contielegere unii cu altii pentru inaintarea poporului si pentru prosperarea invetiamentului. Si precum e starea lucrului in miniatura prin comonele singuratico, asiă se afla si carnuirea bisericeiloru romāne, luptāndu-se un'a cu alt'a si paralisedu-si puterile ce aru trebui, că in concordia sa le indreptedie cătu progresarea comuna si contr'a atacuriloru streine.

Tōte aceste inteligentia romāna le acompāniaza, impartiduse asemenea in două tabere inimice, strigāndu necontentu concordia si fratieta, precāndu in realitate nu inceteza a aruncā in sinulu seu sagetile vatamătoare ale desbinareii.

In zadaru vomu scrie idei frumōse despre ri-

valitate nobila între cele două biserici pre calea dezvoltării morali și intelectuali a națiunii române, decât acelea nu sunt practicabile și cum ca nu sunt practicabile o vedem din experiența proprie și jace în interesul inimicilor nostri, a susținerea cu toată mijloacele discordia în sinul națiunii române, silindu-i a stă despărțiti în două tabere inimice.

Daun'a ce o au cauzat românii despărțirea de biserică străbună și unirea cu biserică Romei nu mai jesuitismul, ce a fostu cauzatoriul acestei debinări, o au potutu prevedé, și iera-si acestu jesuitismu, ce neincetatu atitia pre români, că nu cumva sa se impreune, e cauzatoriul discordiei în care se afla ambele biserici și în trensele națiunea româna.

Nu voiu, lungindu vorb'a, sa mai ilustrediu aceste asertiuni cu exemple, ci apelezu la esperinta de toate dilele a cetitorului, care i va dá o icoana destulu de fidela despre rivalitatea cea nobila, ce esista între ambele biserici române, considerându deci starea reaa a bisericilor și a credinciosilor ei români, credu ca autoriulu art. mentionatu în simtiementulu seu curatu de românu decâtu sa laude desbinarea cea trista a bisericilor române și sa indemne la acea desbinare, mai mare servitiu aru fi facutu națiunii române și bisericilor ei si mai multa satisfactia aru fi pututu și singuru avea, cându însufletitu de ide'a concordiei și a întregității nationale aru fi scrisu pentru impreunarea bisericilor desbinate, pentru lepadarea intereselor materiale ce sustiene aceea desbinare destulu de trista și deplorabila și pentru impreunarea aceea, prin carea națiunea româna închinându-se la olalta la unu D-dieu sub acele dogme a credinței, aru deveni mare și tare spiritualmente și si materialmente.

N. Pr.

Estragemu din jurnalele pestane despre lucrările sectionilor următoarele:

În 13 Iunie convenira, după ședința publică, cele șase sectioni, care desbatu inea proiectulu de lege despre regularea municipielor, spre a-si continuă pertratările respective. În sectionea a cincea se desbatu proiectulu până la alu 3-lea capitu care tratéza despre congregatiunile generale.

În sectionea a 8-a se pricinuescu pentru §. 20, care tratéza despre constituirea comitetelor. K. T i s z a propune adca stergerea acestui §. cu adaugerea, ca decât majoritatea lu va reieptá, densulu va face o propunere relativa la o construire pre principiu liberale. Sectionea a 9 se ocupá cu propunerea lui H o f f m a n n, în urm'a cări'a sa se determine condițiunea municipielor orasienesei prin o lege deosebita. Desbaterile relative la acést'a au fostu foarte animate.

S z o n t a g h replica la argumentele produse de secretariulu de stat Z e i k, accentuându totu odata și diferința între comitate, în care se concentréza, asiá dicendu, mai multe comune, și între orasie care representéze o comuna de unu interesu comunu. Elu recunoșce, ca dignitatea comitetului supremu e istorica în comitate, nu mai privosce însu pre comitele de astadi de unu dignitariu, ci numai de unu simplu prefectu alu regimului, care este obligatu a efectui ordinațiunile regimului pentru 4000 fl. În orasie nu are ministeriulu lipsa de comiti supremi spre a capetá dela ei diferite rapórté, căci acestea le implinescu primariulu orasiului, și cându se facu abuzuri extraordinarie, se póte esmite și unu comisariu ad hoc.

E l e k e s declara, ca, de óre ce sectionea nu voiescu a primi propunerea sea contr'a stării exceptiunile a sasilor, pretinde, că și celelalte orasie din Ungaria sa se reguleze, nu asemenea comitetelor, ci prin o deosebita lege.

V i d l i c s k a y afirma, ca regimulu inea totu se mai tiene de prejudetiele tempului trecut, voindu a aprobá numai orasielor libere r. jurisdicțiune proprie și ca nu voiescu a porni pre calea adeveratei reforme.

Mai înainte erau acelea locuri regie, pentru ce formau posesiunea coróniei regie și se numiau „liberi“ fatia cu acei locuitori, cari arau jobagi. Acum'a inse nu mai au numirile acestea nici unu intielesu ect. Elu votéza pentru o lege deosebita relativa la regularea orasielor.

În direcțiunea acést'a mai vorbescu S o m o s s y, R i m a n ó c z y, E d e r și R a n n i c h e r.

Dupa acestea se pune propunerea la votare și se respinge cu o majoritate de 2 voturi.

Nr. 164—1870.

Anunciu.

Conformu conclusului adusu în ședința II a adunării gen. a asociatiunii tne. ținuta la S i o m c u t ' a m a r e în 11 Augustu a. tr. p. XXIV, adunarea generala a asociatiunii transilvanne pentru anul curente, 1870. se va ținea la Nasedu în 8 și 9 Augustu a. e. după calendariulu gregorianu (nou.)

Ceea ce prin acést'a, conformu §§-loru 21 și 25 din statutele asoc., se aduce de tempuriu la cunoștința publica.

Dela presiuliulu asociatiunii transilvanne pentru literatur'a româna și cultur'a poporului românu.

S a b i i u în 20 Iunie 1870.

I. H a n i ' a

V-pres.

I. V. R u s u

Secr. II.

Ad. nr. prot. 152 1870.

Ordinea lucrărilor

Adunării generale X, ce asociatiunea transilvana pentru literatur'a româna și cultur'a poporului românu o va ținea la N a s e u d u în 8 și 9 Augustu c. n. 1870.

Ședința I.

1. Membrii Asociatiunii, adunati fiindu la 9 óre dimineți'a în loculul destinat pentru ținerea ședințielor, alegu o deputatiune, spre a invitá pre Escelentia Sea domnulu presiuliulu la adunare.

2. Presiuliulu ocupându loculul seu, deschide adunarea.

3. Adunarea alege pentru purtarea protocolului 3 notari ad. hoc.

4. Se alege o comisiune de cinci membri, spre a cercetá socotelele și a raportá în ședința a două.

5. Se alege o comisiune de 3 membri care în intielesulu §§-loru 6, 8, 9, din statute va conscrie pre membrii cei noi, va încasá tacsele, și le va subministrá cassieriulu.

6. Se alege o comisiune de cinci membri, care în intielesulu §-lui 23 lit. f, g, și h, din statute va preliminará bugetulu anului venitoriu și-lu va asterne adunării în ședința II.

7. O comisiune de 7 membri pentru esaminarea și raportarea asupr'a altor motiuni asterne adunării gen. din partea comitetului asociat, seu a altor dintre dd. membrii ai asociatiunii.

8. Secretariulu comitetului, raportéza despre activitatea Asociatiunii în decurgerea acestui anu, precum și despre rezultatele, ce s'au ajunsu prin tr'ens'a.

9. Cassariulu și controlorulu asterne bilantiulu veniturilor și speselor anuale, și arata starea materiale a asociatiunii preste totu.

Bibliotecariulu raportéza despre starea bibliotecii asociatiunii.

11. Presupunenduse, ca lucrările enumerate până aci, nu voru absorbi totu tempulu ședinției, restulu aceluia se întrebuintéza pentru citirea disertatiunilor substernute de tempuriu la presiuliulu comitetului.

Ședința II.

1. Acést'a ședinția se incepe cu continuarea citirii disertatiunilor restante din ședința premergatória.

2. Adunarea primescu și desbate rapórtéle comisiunilor, delegate în ședința precedente.

3. Se aducu și se desbatu proiectele și motiunile, ce se facu în privința asociatiunii.

5. Fiindu ca T r i e n i u l u oficialilor și membrilor de comitetu ai asociatiunii, alesi și respective realesi la adunarea gen. din Clusiu, a espiratu: pentru aceea adunarea generala, procede la alegerea noilor membri de comitetu și oficiali pentru cei trei ani urmatori.

5. Se destina loculul și tempulu celei mai aproape adunări generale.

S a b i i u în 7 Iunie c. n. 1870.

Comitetulu asociatiunii tne. pentru literatur'a româna și cultur'a poporului românu.

*) Celelalte diuarie române inea suntu rogare a reproduce în colónele sele acestu anunciu.

REGULAMENTULU

prov: pentru afacerile interne

ale sinodului Eparchiei dreptu-meritórie resaritene - române a Caransebesiului convocatu 19 Aprile/1, Maiu 1870.

§ 1. Sinodulu se incepe cu servitiulu duminieescu, pre lângă invocarea sântului duchi, ce se va ținé în diu'a deschiderei dimineți'a la 8 1/2 óre. —

§ 2. După seversirea servitiului divin, membrii sinodului eparchialu adunati în biserică catedrala din locu chiama prin o deputatiune pre presiuliulu Archiereu spre a deschide sinodulu.

§ 3. Sosindu presiuliulu ocupa loculul presiuliale și provóca pre cei mai tineri membri sinodali 2 preoti și 4 mireni, sa ocupe loculul de notari interimali.

Dupa acést'a presiuliulu tiene cuventare solena, cu a cărei'a finitu declara sinodulu de deschisu.

§ 4. După enunțierea deschiderei sinodului acést'a trece indatu la verificarea membrilor sinodali.

Spre acestu sfarsitu fia-care membru sosindu, la loculul sinodului preda, de se póte, inea mai înainte de deschiderea ședinției, creditațiunile sale la presiulu, seu la persóna insarcinata de densulu spre acestu scopu, care primindulu, conséma în tr'unu registru proviedutu cu o rubrica separata pentru anotarea, decât în contr'a respectivului alesu a sositu vre-o reclamatiune ori nu?

Acestu registru se cetesce indatu după deschiderea sinodului în prim'a ședinția, și toti acei'a în contr'a căror'a nu se rádica nici o indoiéla despre indentitatea persónelor, seu nu a sositu nici o reclamatiune în contr'a le indatu se declara de verificati, iera în privința celorlalte dificultati, actele alegerei și reclamatiunile se îndreptéza la comisiunea verificatória (§ 9.) care le esamina cu respectu la instructiunile esmise pentru alegeri și în cea mai de aproape ședinția a sinodului referéda asupr'a stării lucrului, iera sinodulu decide caus'a finalmente.

În casu de casarea vre unei alegeri, precum și la casu de renunțiere de buna voia indatu se escrie alegere nóna.

Întru aceea sinodulu, la care iau parte și membrii dificultati până la verificarea lor, continú lucrările sale mai departe. — Membrii intrati mai tardiu, se verifica în diu'a intrării:

§ 5. După verificare, decât membrii verificati au trecut de diumetate numerulu tuturor membrilor, sinodulu indatu porcede la alegerea definitivă a notarilor dintre cari 2 voru fi preoti și 4 mireni.

Dintre notarii alesi sinodulu designéda pre unulu de notariu generala, care pórtá direcțiunea agendelor notariale ale sinodului.

În absința seu impedecarea acestui'a, direcțiunea o eunduce celu mai betránu notariu, și asiá mai departe după ordinea etatei.

Persopalulu notariale sub conducerea presiuliulu forméza biroulu sinodului.

§ 6. Presiuliulu deschide și inchide ședinției, duce presiuliulu, vigiléda pentru ținerea ordinei afacerilor, conduce desbaterile, da cuventu la vorbitori, pune întrebările de v'isare, enunția rezultatulu acestor'a, grigescu pentru ordinea cea buna în adunare și are dreptulu la casu de conturbare, a suspinde ședința și a departá pre conturbatori din auditoriu, iera în casulu estremu a deschide auditoriulu întregu.

Presiuliulu primescu și deschide toate scrisorile îndreptate cátra sinodu și e organulu expeditiunilor sinodului în afara.

Expeditiunile în numele sinodului se subscriu de presiuliulu și de notariulu generala alu sinodului, seu la impedecarea acestuia de notariulu, care urmédia alu substitui (§ 5.)

§ 7. Notarii au detorința de a duce protocoalele sinodului și de a concipiá toate expeditiunile de lipsa pre bas'a concluselor sinodali de cumva acelea nu se concredu unei anumite comisiuni.

Ei pórtá listele de votare, însemnéda propunerile membrilor sinodului și prenotéza pre cei ce se insinua la cuventu după ordinea insinuareii.

În fine ei stau sub dispunțiunea presiuliulu în privința tuturor acelor agende, ce se ținú de biroulu sinodului.

§ 8. Membrii sinodului suntu datoru a luá

parte la ședințele și lucrările sinodului și a primii alegerile și misiunile, ce voru cadă asupra lor, de la cari numai sinodul îi poate dispensa.

§ 9. Pentru simplificarea și înaintarea afacerilor sinodali se voru alege comisiuni sau comitete: Acestea pot fi permanente pentru agendele de aceeași natură ce obvinu în decursul sinodului ori transitorie pentru acele agende speciale, ce află sinodul de lipsa ale îndreptă spre preconsultare.

Comisiunile sunt deobligate a pregăti rapoartele sale în privința obiectelor puse la ordinea zilei (pentru câștigarea de timp) din ședința în ședința, cel puțin, în aceea parte, ce li-au fost cu putință a o fini în decursul întretimpului; — iera în privința obiectelor nevenite încă la ordinea zilei, în timpul cel mai scurt așa ca fiindu-se unu obiectu îndată să se potă lua altul la pertractare. În privința obiectelor, a căror raportu să determină a se aterne numai la sesiunea sinodului din anul viitoriu, comisiunile respective voru potă continua lucrările sale și după încetarea ședințelor sinodali.

Comisiunile acestea de regulă voru constă din 2 preoți și 4 mireni, pentru cazuri mai momentuoase, numărul membrilor de comisiuni se potă înmulți, iera pentru obiecte de însemnătate mai mică și grabnice, comisiunile se potă reduce și la unu număr mai micu.

Comisiunile acestea alege din sinul sau unu presedinte și unu notariu, sunt capace de a face otariri numai deca se află de facia mai mulți de diușetate din membrii alesi; au dreptulu de a cere desluciri dela organele bisericesci și de a trage și esperti la consultare. Operatele sale subscrie de presedinte și de notariu, dinpreună cu opiniunile separate le subterne presiului sinodulu, prin care acelea se aduc la ordinea zilei și se referă prin raportoriulu acesteia.

§ 10. Ședințele sinodului sunt publice intru atât în câtu localulu are spre dispozițiune unu spațiu separat, numitu galeria pentru auditori.

Spre acestu scopu biroulu sinodalele destină locurile și imparte bilete de intrare numai în numărulu determinat prin presiulu.

Excepționalmente la propunerea presiului, sau a 5 membri sinodali se potă ține și ședințe confidentiale, deca după desiertarea galeriei sinodulu se invoiesce la aceea.

§ 11. Sinodul e capace de a face concluse valide numai deca se află de fatia mai mulți de diușetate din membrii verificați.

§ 12. Obiectele de pertractare vinu sau ca propozițiuni din partea presiului ori ca propozițiuni de sine statore din partea membrilor sinodali.

Propozițiunile presiului se predau sinodului de regulă în forma de adrese scrise, iera propozițiunile sinodali sunt de a se predă presiului în scrisu, care anunțându-se în sinodu la timpul sau se punu la ordinea zilei spre motivare; neinteligându-se aci acelea propozițiuni, care se potă lua numai decâtu la pertractare.

§ 13. Atâtu propozițiunile presiului câtu și propozițiunile de sine statore, facute din partea membrilor sinodali, venite la ordinea zilei după ce se motivează se scurta, de regulă se predau la o comisiune spre consultare, cu terminu, în care comisiunea se-si finșca și se-si prezentăze raportulu sau la presiulu.

(Va urmă.)

Epistole din Germania.

cătra unu invetiatoriu din patria.

Dresd'a

(Urmare.)

Diregatoriile cele mai înalte administrative școlare sunt: ministeriulu de culte și consistoriulu. Acesta esamînăza cu mare conscientiositate pe aceia, cari voru să fia primiți ca invetiatori, și aflându de apti îi denumesc de invetiatori, și îi întaresce cu decretu de denumire, după ce s'au aprobatu denumirea lor și din partea ministeriului.

Diregatoriile inferioare școlare sunt: inspecții districtuali, cari pre anu celu puțin de 2 ori, au să cerceteze fia-care școla din cerculu sau, și apoi a aterne raportu la consistoriu despre starea școlerulu.

Inspețiunea nemijlocită asupra școlei în comună o are diregatoriș școlara locala (Orst-Schulvorstand), care constă din 8—15 barbati din co-

muna dintre cei mai demni și mai interesați pentru școla, alesi pre 3 ani.

Presedintele diregatoriș școlare locale este parochulu (pastoriulu) localu, care are a supraveghia prete școla în ceea ce privește invetiatur'a, disciplina și portarea invetiatorilor și a școlarilor.

În cetate, la școlele poporale are îngrijirea și conducerea nemijlocită directorulu școlariu.

La întretinerea școlerulu contribuiesc atât statulu, câtu și comun'a, particulari și elevii.

Fia-care cetățianu alu statulu, care are ocupațiune de sine statore e datoriu a plăti după proporțiunea averei sale, dare pentru școla. Pentru cei seraci și lipsiti de totu solvesc comun'a sau din averea comunala sau din fondulu școlerulu, care se face prin contribuiri benevole dela cununii, botezuri, îngropaciuni etc.

Banii încursi din darea acest'a se întrebunțieze spre a ridica școli nove, spre a le îndiestra cu cele de lipse, spre a solvi feliile invetiatorilor șcl. cându comun'a, din mijlocele sale proprii nu este în stare a acoperi ea singura toate speșele necesare spre susținerea școlei.

Pre lângă contribuiriile aceste ale statulu și ale comunei vinu apoi și contribuiriile numeroșe, cari le facu omeni particulari pentru școla, parte prin spriginirea școlerulu publice parte prin ridicarea și întretinerea de institute private, și filantropice precum e d. e. Pestalozzi-Stift, despre care am amintitu mai înainte.

Celalaltu mijlocu, care concurge la susținerea școlei sunt contribuiriile elevilor.

În școlele orasienesci burgeze (superioare, Bürgerschulen), elevii solvesc pre luna următoarele didactre: în clas'a V-a cea mai de josu (25 grosi) 1 fl. în cl. IV 1 fl. 50 xr. în cl. III 1 fl. 75; în cl. II 2 fl. în cl. I 2 fl. 20 xr.

În școl'a cercuala (Bezirkschule) 20, 40, 60, 80, xr. 1 fl., în cele comunale (Gemeinde Armeschule) 10—20 xr.

Pentru de a face parinților de totu seraci, ori-si-care usiorare în portarea șpeșelor cu copiii lor umblatori la școla, s'au instoiutu în școlele din orasie, cu deosebire și în Dresd'a 450 locuri libere sau stipendii (Freischullen). Pentru acest'a solvesc comun'a, sau și fonduri private (Schulstiftungen) didactrele, și îndiestreza cu cărțile necesare, ba chiaru și cu vestimintele trebuincioșe, și cu premii anuali pentru copiii, cari s'au distinsu prin portarea lor. Ceste din urma se mijlocesc prin asiă numita Armenversorgungsbehörde. (Diregatoriș pentru îngrijirea școlerulu). Didactrele aceste ale școlarilor se aduna prin unu esactoru anumitu, pentru fia-care școla; acest'a, are să transmita apoi la finea fia cărei luni pre lungu ratiociniu, banii încursi diregatoriș competente școlare.

Aceste didactre încă sunt menite spre a ajutora susținerea școlerulu și plățirea lefelor invetiatorilor, cari varieza la sate între 150—400 taleri, iera în cetăți intra 325 thr. pentru asiă numiti Hilfslehrer (adjuncti), cându intra adeca an-tăiu în funcțiune, — și până la 800 thr. pentru invetiatorii ordinari, asiediați definitivu (ständige Lehrer).

În cele mai multe cazuri inse, d'abiă se ajunge acoperirea pre jumetate a șpeșelor din banii încursi ca didactre, și atunci are comun'a apoi datoriu a implini lipsa și cându nici ea nu este în stare, atunci vine intrajutoriu statulu.

Invetiatorii, sau mai bine dișu candidatii de invetiatoriu, trebuie să fia ascultatu cursulu de 6 ani într'unu seminariu invetiatorescu, de cari sunt vre-o 9 în Saxoni'a. Îndiestratu cu atestatele despre absolvirea cu succesu bunu a cursulu pedagogicu, potă concura la vre-o stațiune de invetiatoriu. Spre scopulu acest'a se eschide concursu, sau din partea diregatoriș școlare comunale, sau din partea consistoriului. Deca si-au alesu comun'a ius'a-si pre fiitoriuulu invetiatoriu, actulu de alegere se aterne consistoriului, acest'a apoi esamînăza pe candidatul, și deca-lu află capabilu, lu întaresce și lu prevede cu decretu de denumire, — deca invetiatoriu se alege de cătra consistoriu, atunci acest'a lu recomanda oficiulu școlariu localu, și parochulu localu lu introduce în funcțiunea sa.

Toți invetiatori sunt datori a solvi 2—3 % din lefa lor anuală în Landes Pensionsfond pentru invetiatori (fondulu de pensione) și are apoi dreptulu a pretinde după 15 ani de servitiu, deca au devenitu invalidu, alfelu numai după 25 ani de

servitiu, o pensione, amesurata lefei avute, pentru sine sau pentru famili'a sa.

O alta instituțiune folositoare pentru invetatori betrani, dara încatu va asupritore pentru cei tineri, este instituțiunea „invetiatorilor emeriti.”

Deca adeca unu invetiatoriu au imbetranitu, încatu nu-si mai potă implini oficiulu sau, atunci i se da unu substitutu. Acest'a primesc jumetate din lefa, care au avutu „emeritulu”, cealalta diușetate o primesc substitutul.

După lungu servitiu, câte odata, emeritulu primesc lefa intrăga, și substitutul sau capeta o veneratiune corespunditoare din fondulu comunalu.

S e b e s i u în 13 Iunie st. n. 1870.

În urmă depunerii mandatulu din partea fostulu deputatu, domnulu Michail Binder, s'a ordonat alta alegere și timpul pentru acest'a s'a prefaptu pre 7, 8, și 9 a. l. e. Din 691 de voturi s'au datu 150, români firesc nu au participatu, dara frati sasi, precumu se vede încă puțin și si acest'a după repetite provocări. — Voturi a avutu domnulu secretariu ministeriale Fried. Schneider 112, d. secretariu judeciale Emil Neugeboren 37 și d. senatoru Seiverth 1, celu din urma nici ca a avutu de cegetu de ablegatu. — Aici s'a probatu, ca quam gratiam homines pro beneficiis reddere solent. Cătu a facutu celu de a-lu doilea numitu domnu pentru sasi din Sebesiu, de si nu este enormu, — dar' totusiu vis a vis cu alții atâtu, încatu debue mai multu respectatu. Pote de era densulu de fatia; atunci se întorcea foia. — Mi este contrariulu nationale, inse pre celu ce-si iubesc natiunea, totu deaun'a lu sti ediu, — fia Turcu fia Tataru! Alegerea acest'a amai probatu un'a adeca ca si frati sasi vis a vis cu diet'a imperiala se află în agonea mortiei. Cu atâtu inse sunt forte activi atunci, cându se luca de interese puru locale; fiindu-ca atunci se află câte doi trei, cari voru se piscue în turbure, ut reclamarile în contr'a românilor conscriși, îndreptăți alegatori la comunitatea litortia.

Si pre ce basa s'a facutu acesta conscriere noua, pre bas'a unei sentințe a înaltulu ministeriu de interne în urmă recursulu și a sasilor și a românilor.

În desiertu densu purcedu din acelu motivu ca qui habet tempus, habet vitam; — sed quantum temporis et quam vitam? Este acel'a tempu 3 sau 4 lui celu multu? și este aceea viața în perpetua încordare a trai? Si pentru ce? pentru nescie scopuri a unori omeni, cari nu voru se vedea, nu voru se aodia și a căroru planuri la de totu altu felu de terenu privescu, care nu este politicu, ci bisericescu. — Asiă este unde se amesteca odata interesu personalu în celu nationale, atunci este reu. — Aduceti-ve aminte conlocuitorilor, ca cânta unu poetu de alu dn. vōstre „der Feind naht euch von innen, ihr selbst grabt euch das Grab!” Buna întielegere și concordia numai duca la fericire, dar invidia până la persecutare în contr'a noastră la perire, pote a vōstra, pote a noastră, pote ca și amendoru!

B.

A b r u d u în 26 Maiu 1870 st. v.

Onorate de Redactori! Un'a corespondința esita în 11 nr. 34 a Telegafulu i Romani sub numele parochulu Teodoru Naritia din Sihadola, reclama în interesulu adeverulu la toti cei ce au fostu fatia la alegerea deputatulu clericalu, severisita în 12 Martie a. c. în Abrudu, spre a deminti pre corespondintele anonimu, care în nr. 27 a „Teleg. Rom.” cu datu din 16 Martie a. c. a deserisu decursulu actulu de alegere și cele întemplate cu acesta ocaziune, reclamulu corespondinței de susu pretinde, ca anonimulu, prelunga unele date adeverate și-aru fi luat libertate a schimonosi adeverulu încatu-va, și în specie ca amintindu despre vorbirea deputatulu alesu parint. protop. Ioanu Galle, aru fi atribuito vorbirei acestuia ideile ba chiaru și vorbele comisariulu consistoriale par. protop. Ioanu Patitiu; ca anonimulu aru vrea se vorbescă lumea, falsificându acte publice, ca din cătu a fostu facia nici unulu nu aru fi pututu representă preatimea tractoriloru acestor'a ca par. protopopu Ioanu Patitiu și altele. —

Subserisii, unii ce au fostu de fatia la actulu alegerei, deserisu prin anonimulu și prin urmăre, ca unii, la care se face reclamu pentru testificarea adeverulu prin acest'a serbatorescu declaramu: ca anonimulu corespondinte în descrierea actulu de alegere, publicatu în 11 nr. 27 a „Tel. Rom.” și

vorbite adevărate, n'au atribuit vorbirei parint. protopopu Ioannu Gallu nici vorbele nici ideile d. comisariu consist. parintele protopopu I. Patiti'a, si ca elocintei cu care parintele protopopu Ioannu Gallu au multiamitu alegătorilor pentru increderea pusa in densulu promitiendule ca va conlucra pentru inbunatatirea sôrtei preotilor din muntii apuseni — numai invidia cu malitia impreunata i-aru putea detrage la ce a promis deputatulu nostru parint. prot. I. Gallu, au doveditu si in fapta, vorbindu publice in sinodulu archidiececanu despre votarea preotilor din muntii apuseni din fondulu erarialu ca si preotii gr. cat.

Fara de-a vorbi despre meritele par. protopopu Ioannu Patiti'a si despre debacia d-sele ce aru fi avendu intru reprezentarea intereselor nôtstre si a bisericiei, faptul este ca increderea cu mare majoritate s'au concentratata in alesulu deputatu — facia cu care majoritate un'a singura persôna din cei fosti de facia la alegere — încatu privesce meritele unuia ori aceluialaltu dintre candidati, daru mai alesu in nesuintia de-a deminti adevărule — nu apasa si nu pôte apasâ nimic'a in pondu.

Dara spre orientarea publicitatii, a cărei opinione s'aru seduce prin corespondintia la care s'au pusu numele parochului Teodoru Naritia nu putem ascunde adevărule, ca acestu parinte s'au dechiaratu cu indignatiune in presentia mai multor omeni onesti, ca d-sea nu scie nimică de aceea corespondintia si ca se mira cine a pututu abusa cu numele lui?

Corbulu dupa pene se cunoșce, asiâ si omulu dupa stilu, ne miramu insa de D-nulu autoriu a acelei corespondintii ca D-lui, ca dirigatori si omu ce se ocupa cu legi — n'au avutu atât'a socotintia de a judecâ, ca a abusa cu numele altuia pentru demintirea adevărulei pôte trage urmări serioșe dupa sine —. Ne miramu de d. autoriu, ca că deputatu mirénu in locu sa corespunda promisiunilor facute cu ocaziunea alegerei si sesi im. linseca mandatulu la care a fostu chiamat — s'au ocupatu cu compunerea corespondintiei mentionate sub numele par. Teodoru Naritia?

Ioachim Stanislau parochu. Moise Fodoreanu. Georgiu Papiu m. p. Paulu George mp. Ioannu Cosm'a parochu gr. or. in B. Montoriu Michailu. Nicula Gavrilu Coreanu. Petru Papiu. Ioannu Pedescu Georgie Gende. Nicolae Popescu. Georgiu Anc'a parochu gr. or. in Socharu. Moise Laslan Parochu gr-or. in Fenestiu. Nicolae Mestecanu parochu gr-or. in Rosi'a de munte. Moise Manovicu Parochu gr. or. in Carpinisiu. Georgie Pellea parochu gr. or. in Guruleasa. Nicolae Balesianu parochu gr. or. in Buciumu Isbila, Ioannu Iancu parochu gr. or. Buciumu Poieni.

Romania.

(Resultatulu alegerilor.)

Argesiu. colegiu I Radu Nihaiu, colegiu II. B. Boerescu, colegiu III nu s'a facutu alegere, colegiu IV Nae Cornatienu. Bacau. colegiu I Dum. Ghica Comanescianu, colegiu II. D. Lupascu colegiu III. Leca si Ioannu Negura, colegiu IV. Eugeniu Ghica. Bolgrad. colegiu I. Aristidu Pascalu, colegiu II. Georgiu Focsis, colegiu III. N. Blaramberg, colegiu IV. Nicu Negri. Botosiani. colegiu I. L. Ciolacu colegiu II. C. Magistanu colegiu III. G. Hasnasi, P. Georgiale, I. Adrianu colegiu IV. G. Lahovari. Braila. colegiu I. I. Câmpinenu col. II. Stâlpeanu col. III. R. Câmpiniu, T. Dobrescu colegiu IV. N. Blaramberg. Bezeu colegiu I. Dr. Iatropolu colegiu II. N. Pacleanu coleg. III. I. Ioachim col. IV. V. Vladioianu. Cahuliu. colegiu I. D. Craciunescu colegiu II. C. Caramaliu colegiu III. Sacalofu colegiu IV. Iacobu Negrutiu. Coverluiu. colegiu I. L. Catargiu colegiu II. M. Cogalnicenu colegiu III. G. Mantu, C. Braiescu si V. Holbanu colegiu IV. Tereachiu. Doljiu. colegiu I. N. Gr. Racovitia colegiu II. N. Zatreanu colegiu III. Stolojanu, B. Radianu, G. Chitiu colegiu IV. I. Bratianu. Dorohoiu. colegiu I. H. Cortazi colegiu II. P. Casimiru colegiu III. Mateiu Gane colegiu IV. C. Pilatu (majoru) Dâmbovitia. colegiu I. G. Cantacuzino colegiu II. E. Vacarescu colegiu III. Generalu Florescu colegiu IV. Ioannu N. Alesandrescu. Fâlcu. colegiu I. M. Cogalnicenu colegiu II. Vasilie Vrabia colegiu III. N. Ionescu colegiu IV. Nicolau Bosie, Gorjiu. colegiu I. C. Blaramberg colegiu II. Tache Moscu colegiu III. G. Magheru fiulu colegiu IV. Ahilu

Cresnariu. Ialomiti'a. colegiu I. N. Moscu colegiu II. Simeonu Mihalescu colegiu III. P. Gradisteanu colegiu IV. Ritoridi. Iasi. P. Mavrogeni colegiu II. N. Ionescu colegiu III. Georgiu, Tacu, Fetu, A. Holbanu colegiu IV. Petru Suci. Ilfovu. Dumitru Ghica colegiu II. S. Marcovicu colegiu III. gen. N. Gulescu, I. Bratianu, D. Bratianu, G. M. Ghica, T. Mehedinteanu, C. A. Rosetti colegiu IV. M. Marghilomann. Ismailu. colegiu I. Al. Tulcianu colegiu II. P. Iconomu coleg. III. V. A. Urechia colegiu IV. A. C. Sturdi'a. Mehedinti. colegiu C. Scafesiu colegiu II. G. Costă-Foru colegiu III. Gr. Miculescu, Ioannu Aurelu colegiu IV. Stefendache. Muscelu. colegiu I. A. C. Gulescu colegiu II. N. Cretulescu, colegiu III. Ovidu Rudenu colegiu IV. Pavelu Anghelescu. Neamtiu. colegiu N. Roset Balanescu colegiu II. Emanoilu Filipescu colegiu III. M. Cogalnicenu colegiu IV. Teodoru Teodoru. Olta. colegiu I. Col. Manu colegiu II. G. Meitani colegiu III. Titulescu colegiu V. C. Valenu. Prahova. colegiu I. T. Viacescu colegiu II. Radovicu colegiu III. A. Arionu, A. Candiano Grigorescu colegiu IV. I. Bratianu. Putna. G. Apostoliano colegiu II. A. Schlenu colegiu III. N. Noinov, N. Fleva, Gr. Balanescu colegiu IV. Panait Tufelcica. Râmnicu-Saratu. colegiu I. C. Gradistenu colegiu II. Ioannu Balacenu colegiu III. Const. Mihaescu colegiu IV. C. F. Robescu, profesor. Vâlcea. colegiu I. Al. Lahovari colegiu II. Zisu Dimitrescu colegiu III. N. Iancovescu colegiu IV. C. Grecenu. Romanu. colegiu I. N. Catargiu Calmachi colegiu II. Ioannu Agariciu colegiu III. N. Ionescu L. Eraclide colegiu IV. Iorgu Vucinicu. Romanati. colegiu I. A. G. Gulescu colegiu II. Antonu Puricescu colegiu III. C. Racovitia colegiu IV. Nicu Ruso Locustenu. Soceava. colegiu I. Maioru C. Boianu colegiu II. Petru Sofi'a colegiu III. G. Grecenu colegiu IV. Georgiu, Racovitia. Tecuciu. colegiu I. P. Ciuca colegiu II. T. Anastasiu colegiu III. Cincu colegiu IV. Nicu Sierbanescu. Teleormanu. colegiu I. I. Ghic'a colegiu II. C. Bosianu colegiu III. G. Vernescu colegiu IV. Costache Racota. Tutov'a. colegiu I. M. Costache colegiu II. Costache Negri colegiu III. I. Codrescu, Beloescu, Gâlca colegiu IV. Lascaru Moldovenu. Vlasca. colegiu I. N. Tataranu colegiu II. Ales. Lazarescu colegiu III. N. Gogosia colegiu IV. D. Cozadini. Vaslui. colegiu I. I. Sturza colegiu II. P. Carpu colegiu III. Iordache Beldimanu colegiu IV. D. Cozadini.

Varietati.

*** Teatru. Marti s'era se reprezentara pre scen'a teatrulu de aici: „Lupitorile satelor“ comedia in 5 acte de d. Alesandri si M. Milio, musica de Vachmanu. Subjectulu acestei piese e scos din viata de la tierra, din Moldov'a. Comedia e in adevăru o tragedia, deca si nu dupa forma; tota quintesentia ei e tragica; cându ti infacisieza pre bietii tierani atâtu de cadiuti, încatu loru le e mirare ca jidanulu Moise nu mai vrea sa le dea beutura pre creditu; cându vedi ca Moise jidanulu pre lănga despretulu cu carele vorbesce cu tieranii detorasi, arata si intielepciune de viata, precându tieranulu numai dorinti'a de a capeta beutura; cându vedi ca greculu si jidanulu dimpreuna cu unu perdutu de serbu, dupa ce ruineza pre unu rediesienu Ioannu Teslariulu, canta mijlocu salu omôre; cându vedi ca greculu Kir Iani este gata a comite ori ce crima numai sa-si satisfaca intereselor si placeriloru lui. Comediosu e mai multu limbagiulu persônoloru afara de alu Catrinei si încatu va alu Mariuca, Ce-va amu fi doritu inca in drama seu comedia. Sa vedemu undev'a, afara de aviditatea cea mare de asi stemperâ numai setea prin beuturi spirituose, afara de perplesitatile cele multe ale tieraniloru, si ceva din naturelulu celu inteligentu alu romanului tieranu si din esteticulu putem dice si sublimulu tieranului românu in mai mare abundantia, pentru că trasurile cu cari e marcata beti'a si perplesitatile sa dispara ôre cum in materi'a cealalta si totulu sa aiba mai multu sublimu esteticu.

Ce privesce reprezentatiunea incepemu cu overtur'a esecutata de orchestrulu dlui Haag. Acesta piesa nationala, audita pentru prim'a ôra, a fostu fôrte bine primita de publicu. In comedia partea cea mai principala o avu dlui M. I. I. ca jidanu. Aparerea densului pre scena a fostu intempinata cu cununi si buchete de flori. Dlu M. I. I. nu a

lasatu nimic'a de doritu in rolulu seu de jidanu. Caracteristic'a de evreu cu perciumi a fostu intrêga si nu s'a strecoratu vre unu neajinsu intr'ens'a din capu pâna in fine. Limbagi, gesturi, fenomenele psihologice, tôte erau esecutate cu o acuratetia de unu artistu de prim'a ordine. Totu asiâ avemu sa esprimâmu indestulirea nôstra cu dd. M. I. I. (greculu), N. I. I. (Ventura tier'a), Alesandrescu I. (Ioannu Teslariulu) si Alesandrescu II. (Gavrilu Serbu), E. I. I. (Nitiu). Rolulu padurariulu si subprefectulu nu ofera ocaziune destula pentru distingere, cu tôte acestea subprefectulu deca se putea luâ dintre domni si deca pasiâ mai cu autoritate nu strică nimic'a. Dômu'a N. I. I. (Catrin'a) si D. M. A. R. E. T. A. (Marinea) au unu accentu placutu. Cânteculu fura bine esecutate.

Audimu esprimându-se dorinti'a ca in repertoriulu dlui M. I. I. se va aflâ dôra si vre-o piesa asiâ numita de salonu.

** Ni se scrie din o cetate curatu mugiaru urmatôrele: Deca din intemplantare se joca duoi copii unulu crestinu si altulu jidanu in Romania, si celu crestinu d. e. in jocu bate seu chiar' vatema pucinu pre copilulu de jidanu, indata se apuca jidanii si ti alarmu tóta Europ'a, ca in Romania se persecuteza jidovii.

Dar' ca se intempla macelarii in intielesulu celu adevăratu alu cuventulu pre aiurea, despre acest'a nu numai ca nu scie Europ'a nimic'a, dar' nici chiaru orasiulu, unde se intempla acele macelarii, nu prea scie bine. — Asiâ s'a intemplantu in dilele trecute aci.

Duoi tineri — pretinsi adoratori ai Minervei, dupa ce si petrecura bine cu jupânulu Bachus, inca nu apucasa bine a inserâ, intorcându-se câtra casa se apucara de unu peccatosu de jidanu, ce stâ inaintea portiei locuintii sale, si mir nichts, dir nichts mi lu apucara si lu ciocanira bine cu bâtele lor. La tipetulu lui sarî din casa soci'a jidanului, se vada ce se intempla cu barbatulu seu. Nu apucase bine sirman'a sa si vada barbatulu, cându de odata se pomeni cu capulu despiciatu de derek fratelocvr'o 5 minute nu vedeai alt'a decâtu numai jidanu impregiurulu casei care de care mai vulneratu. Cugetai, ca vedi in miniatura devastarea Ierusalimului. Bravii invingatori dupa o biruintia atâtu de brilanta o luara la sanatos'a, si de nu cunoșcea pre unulu din invingatori unu jidanu, si astadi aru fi ramasu necunoscuti. — Astadi soci'a jidanului jace pre patu cu pucina sperare de scapare.

Luptacii sunt dati pe man'a criminalului, criminalulu inse atâtu tamanda lucrulu, încatu unulu dintre cei voinici avu tempu a-si scote testimoniile seolactice, si a parasi orasiulu; — acum se aude ca jidanii suntu aplicati spre pace, deca i-va rebonificâ pentru doreri cu o suma insemnata de bani; apoi môra-i chiar' si soci'a, numai bani se fia.

** Pentru Muscu l' u gimnasiale din Blasiu s'au tramisu:

- Dela Rm. Const. P. P. Falvi Canonicu metropolitani
1. Unu nomu grecescu de argintu cu inscriptiunea: ΑΛΕΞΑΝΔΡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, că nou, de câtu taliatu in pregiuru.
 2. Cinci numi rom. de argentu, anume 1. dela Traianu: IMP. TRAIANO AVG. GER. DAC — in dosu: COS. V. P. — OPTIMO PRINCIPI; altulu dela: AVRELIUS CAESAR AVG. PII F, in dosu: COS. II. TR. POT. VII.; alu 3-le: dela: ANTONIUS AVG. PIVS P. P. TR. P. COS. III., in dosu: CLEMENTIA AVG., alu 4-le dela acel'asi: ANTONINVS AVG. — in dosu: TR. P. XX. IMP. III. COS. III.; si alu 5-lea: dela: DIVA AVG. FAVSTINA.
 3. Patru numi de argintu mai noi si anume: 1 polonu de sub Sigismundu III., 2 de sub Leopoldu, si 1 bavaresu.
 4. Patru stufe de auru.

Dela dn. I. Vladu teologu in Blasiu 2 numai de argintu (1 de sub Sigism. II., altulu dela Leopoldu), si 1 banu rusescu.

Dela Bas. Vlas'a studinte in Blasiu: 1 nume de arama: AVRELIVS CAESAR AVG. PII F., in dosu: COS. II., si preste midilocu: S. C. aflatu in teritoriulu Craciunenului lănga Blasiu.

„Archivulu.“

Burs'a de Vien'a.

Din 10/22 Iunie. 1870.

Metalicele 5%	60 05	Act. de creditu	255
Imprumut. nat. 5%	68 98	Argintulu	117 50
Actiile de banca	719	Galbinulu	5 73%